

Dexia blijft slachtoffers aandelenlease vervolgen

door Arnoud Boer
en Jarco de Swart

AMSTERDAM – De gifbeker die Dexia aandelenlease heet, is bij lange na nog niet leeg. Honderden ex-klanten, waaronder de 78-jarige mevrouw Couturier uit Amstelveen, ontvangen brieven van de bank met de boodschap dat ze soms vele duizenden euro's terug moeten betalen. De verliesaffaire, die al jaren slaapt, jaagt mensen nog steeds op de kast. „Dit is zo onrechtvaardig. Als moet ik wel het cachot in, maar ik betaal niet!”

In 2001 sloot Couturier, toen al voorbij de pensioengerechtigde leeftijd, drie aandelenlease contracten met een looptijd van 20 jaar; bij wijze van 'een appeltje voor de dorst'. Klanten zouden met geleend geld profiteren van het rendement op aandelen. Dexia was niet de enige bankinstelling die dergelijke producten aanbood, met klinkende namen als 'Winstverdubbelaar', 'Geldmandje' en 'Feestplan'.

Maar de leaseconstructie was niet bepaald een feestje. Mensen gingen massaal het schip in door torenhoge kosten en inzakkende aandelenkoersen, en na jaren procederen schikte de banken een massaprocedure door middel van de zogenoemde Duisenbergregeling. Klanten draaiden op voor een derde van de kosten en de banken voor de rest. Alleen, niet iedereen kon zich echter vinden in de Duisenbergregeling. Bijna 20.000 mensen besloten, meestal op advies van Leaseproces, zelfstandig door te procederen, onder wie mevrouw Couturier. En niet zonder succes. In eerste aanleg kreeg de bejaarde dame van de rechter gelijk en veroordeelde Dexia om bijna 10.000 te betalen, een bedrag dat ook werd uitbetaald.

Jaren van juridische omzwervingen in andere zaken verder, haald Dexia echter zijn gram via het Hof in Amsterdam. Dat toverde een rekenformule uit de hoed, die moest vaststellen of iemand met het leasecontract een 'onaanvaardbaar zware last' op zich had genomen. En op basis daarvan stuurt Dexia nu honderden brieven de deur uit naar ex-klanten met als uitgangspunt dat de aandelenleaseconstructie voor hen géén 'onaanvaardbaar zware financiële last' was geweest. Consequentie hiervan is echter dat honderden mensen die jaren geleden van door de rechter duizenden euro's terug hebben gekregen, nu een dreigbrief van Dexia op de mat hebben gevonden.

Volgens Dexia was het contract voor hen geen onaanvaardbare last en daarom moeten zij niet

Mevrouw Couturier peinst er niet over om Dexia terug te betalen voor het aandelenleasecontract

alleen het betaalde bedrag terugbetalen, maar daarbovenop nog achterstallige betalingen én wettelijke rente betalen aan Dexia. In het geval van de 78-jarige mevrouw Couturier luidt de onverbidelijke eis van Dexia zelfs 12.817,15. Te betalen binnen vier weken. Wie het er niet mee eens is, moet zelf met papieren aantonen dat Dexia ongelijk heeft.

Maar mevrouw Couturier peinst er niet over. „Ik heb heel wat meegemaakt in mijn leven. Ik ben niet rijk en ook niet arm. Ik heb een klein pensioentje en kan een biefstuk kopen omdat ik zuinig leef. Maar ik schrok me dood van die brief. Zij hebben destijds producten verkocht die niet door de beugel konden – in België zijn er mensen voor veroordeeld, nota bene – en ik moet nu geld terugbetalen aan Dexia?! Ik zei tegen mijn dochter: Dit is zo onrechtvaardig. Ik ga nog liever het cachot in dan dat ik dit betaal!” Leaseproces, dat de zaak voor mevrouw Couturier en duizenden anderen behartigt, is ook ernstig gefrustreerd door de gang van zaken. Directeur Ger van Dijk verwijt Dexia dat de bank mensen bang maakt met hun dreigbrieven. „Heel veel mensen gaan betalen, terwijl ze niet hoeven te betalen.” De stichting zegt aan Dexia aangeboden te hebben om de zaken individueel af te handelen. „Als ze correct zouden zijn, dan gaan ze met ons in overleg. Heel veel mensen schrikken nu onnodig, terwijl de zaak nog onder de rechter ligt.”

Dexia ziet het probleem niet. „In zijn algemeenheid geldt dat cliënten bewijsstukken moeten overleggen waaruit blijkt dat er sprake is van een onaanvaardbaar zware last. Dat is door het Hof Amsterdam zo gesteld, en bekrachtigd door de Hoge Raad. Dexia heeft een vordering op individuele cliënten en benadert ze dus ook individueel”, aldus een woordvoerder van Dexia Bank Nederland. **Lees ook het commentaar van Leaseproces op pagina 2.**

Commentaar Leaseproces

Mevrouw Couturier heeft dus indertijd via de rechtbank bijna 10.000 euro van Dexia teruggekregen. Dexia is van die uitspraak in hoger beroep gegaan bij het Gerechtshof te Amsterdam en vordert nu € 12.871 terug. Wij hebben mevrouw Couturier geadviseerd om dat bedrag niet aan Dexia te betalen.

Hoe zit het nu? Dexia vordert betaling van mevrouw Couturier op grond van een hoogst merkwaardige formule die door het Gerechtshof is bedacht, maar die volgens ons in zaken als die van mevrouw Couturier nergens op slaat.

Uitgangspunt in al dit soort zaken is de uitspraak van de Hoge Raad in de zaak van een zekere meneer B. In die zaak heeft de Hoge Raad bepaald dat de leasecontracten voor meneer B een *onverantwoord zware last* opleverden en dat Dexia in dat soort situaties minstens 60% van schade (inleg en restschuld) moet vergoeden. Het Gerechtshof past deze uitspraak theoretisch wel toe, maar in de praktijk niet. Het Hof heeft namelijk een formule bedacht waarmee bepaald kan worden of er sprake is van een onverantwoord zware last. Die formule is echter zo geprogrammeerd dat deze vrijwel altijd als uitslag geeft dat er geen sprake is van een onverantwoord zware last, ook al is dat in werkelijkheid wel zo.

De zaak van mevrouw Couturier is daar een goed voorbeeld van. Zij had voor een behoorlijk bedrag aan lease-aandelen gekocht. Bij een forse daling van de aandelen had zij het tekort nooit aan Dexia kunnen betalen. Volgens de Hoge Raad is er in zo'n situatie sprake van een onverantwoord zware last. Toch geeft de formule als uitslag dat er geen sprake is van een onverantwoord zware last.

Wij hebben mevrouw Couturier daarom geadviseerd om niet te betalen. Dat advies geldt voor al onze cliënten: betaal nooit iets voordat u advies bij Leaseproces hebt gevraagd.